

«Прошу» та «будь ласка» (ех. 3)

В українській мові слова «**прошу**» і «**будь ласка**» можна вживати як відповідь на «дякую»:

- Ось Ваша решта.
- Дякую!
- Прошу / будь ласка.

Крім того, ми вживаємо «**будь ласка**», щоб виявити ввічливість, коли про щось просимо. Зверніть увагу, що «**прошу**» не можна вживати в такому випадку:

- Сідайте, будь ласка.

Не плутайте:

«**Прошу**» також є першою особою однини дієслова «просити»:

Я **прошу** розуміння.

Порядкові числівники (ех. 6)

Як і в інших мовах, в українській ми вживаємо порядкові числівники на позначення позиції чогось у послідовному порядку. Вони подібні до прикметників, тож змінюються за відмінками, числами (однина та множина) та родами (-ий для чоловічого роду, -а для жіночого роду, -е для середнього роду).

Кількісні числівники	Порядкові числівники (чоловічий рід)	Порядкові числівники (жіночий рід)	Порядкові числівники (середній рід)	Порядкові числівники (множина)
один	перший	перша	перше	перші
два	другий	друга	друге	другі
три	третій	третьа	третьє	треті
чотири	четвертий	четверта	четверте	четверті
п'ять	п'ятий	п'ята	п'яте	п'яті
шість	шостий	шоста	шосте	шості
сім	сьомий	сьома	сьоме	сьомі

вісім	восьмий	восьма	восьме	восьмі
дев'ять	дев'ятий	дев'ята	дев'яте	дев'яті
десять	десятий	десята	десяте	десяті
одинадцять	одинадцятий	одинадцята	одинадцять	одинадцяті
дванадцять	дванадцятий	дванадцята	дванадцять	дванадцяті
тринадцять	тринадцятий	тринадцята	тринадцять	тринадцяті
чотирнадцять	чотирнадцятий	чотирнадцята	чотирнадцять	чотирнадцяті
п'ятнадцять	п'ятнадцятий	п'ятнадцята	п'ятнадцять	п'ятнадцяті
шістнадцять	шістнадцятий	шістнадцята	шістнадцять	шістнадцяті
сімнадцять	сімнадцятий	сімнадцята	сімнадцять	сімнадцяті
вісімнадцять	вісімнадцятий	вісімнадцята	вісімнадцять	вісімнадцяті
дев'ятнадцять	дев'ятнадцятий	дев'ятнадцята	дев'ятнадцять	дев'ятнадцяті
двадцять	двадцятий	двадцята	двадцять	двадцяті

Присвійні займенники (ex 10, 11)

Присвійні займенники подібні до прикметників: вони узгоджуються з іменниками в роді, числі та відмінку. Виняток становлять форми «його» та «її», які залишаються однаковими в чоловічому, жіночому, середньому родах і множині.

	чоловічий рід	жіночий рід	середній рід	множина
я	мій	моя	Моє	мої
ти	твій	твоя	твоє	твої
він	його	його	його	його
воно	його	його	його	його
вона	її	її	її	її
ми	наш	наша	наше	наші
ви/Ви	ваш/ Ваш	ваша/ Ваша	ваше/ Ваше	ваші /Ваші
вони	їхній	їхня	їхнє	їхні

Особові займенники (знахідний відмінок) (ex. 11)

Називний відмінок	Знахідний відмінок
я	мене
ти	тебе
він, воно	його
вона	її
ми	нас
ви, Ви	вас, Вас
вони	їх

Називний відмінок (ex 12, 13)

Відмінки - це закінчення, яких набувають іменники залежно від їхньої позиції в реченні. В українській мові є 7 відмінків: називний, родовий, давальний, знахідний, орудний, місцевий, кличний.

Називний відмінок - це відмінок підмета (виконавця дії) у реченні та форма, у якій іменники подані в словнику. Називний відмінок відповідає на питання «хто?», «що?». Сімон (називний відмінок) замовляє вечерю.

Закінчення іменників називного відмінка:

Чоловічий рід	Жіночий рід	Середній рід
- приголосний: інтернет	-а: Україна, Німеччина	-о: волонтерство
-о (власні назви): Петро	-я: вулиця	-е: поле
-а (власні назви): Микола	- приголосний: матір, совість	-я (після подвоєння приголосних): навчання, запрошення

Знахідний відмінок (ex 12, 13, 14)

В українській мові знахідний відмінок - це прями́й додаток (іменник, на який спрямована дія дієслова). Знахідний відмінок відповідає на питання «кого?», «що?».

Сімон замовляє вечерю (знахідний відмінок).

Закінчення іменників знахідного відмінка (зауважте різницю між живими та неживими предметами):

	Неживі предмети	Живі предмети
Чоловічий рід	- приголосний (як у називному відмінку): сніданок → сніданок	приголосний → приголосний + а: Сімон → Сімона
Жіночий рід	<ul style="list-style-type: none"> -а → -у: хвилина → хвилину, кімната → кімнату -я → -ю вечеря → вечерю, бабуся → бабуся 	
Середній рід	Як у називному відмінку: євро → євро, навчання → навчання	
Множина	Як у називному відмінку: (детальніше в серії 1, «Множина іменників»): хвилини → хвилини	Як у родовому відмінку: (ми розглянемо родовий відмінок в одній із наступних серій): -и/-і → ів (для іменників чоловічого роду): іноземці → іноземців -и/-і → ∅ (для іменників жіночого роду): подруга → подруг

Дієслово «бути» у теперішньому часі (ex 15)

У теперішньому часі вживати дієслово «бути» необов'язково, тому його можна легко упустити. «Бути» не належить до жодної дієвідміни. У всіх особах однини та множини це дієслово має форму «є».